

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **V. K.**, bytem....., zastoupeného JUDr. Alenou Plintovičovou, advokátkou AK 697 01 Kyjov, Masarykovo nám. 11, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 5.8.2011, č.j. **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady soudního řízení ve výši 2.800,-Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Aleny Plintovičové, advokátky AK Kyjov, Masarykovo nám. 11.

III. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalované ze dne 5.8.2011 byly zamítnuty námitky žalobce podané do rozhodnutí žalované ze dne 3.6.2011 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím ze dne 3.6.2011 stejné značky odňala žalovaná žalobci od 18.7.2011 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Uherské Hradiště ze dne 17.5.2011 žalobce již není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 30%.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 6.7.2011 s tím, že jeho zdravotní stav nebyl správně hodnocen a je přesvědčen, že jeho pracovní schopnost poklesla více než o 35% a tudíž plní podmínky pro přiznání I. stupně invalidity. Uvedl, že trpí trvalými bolestmi bederní páteře, omezením pohyblivosti pravého zápěstí v důsledku úrazu již nemůže plnohodnotně využít částečně zachovanou pracovní schopnost a jeho tělesné schopnosti pro výkon práce jsou omezené. Odvolal se na neurologická vyšetření, kde je konstatováno, že se v jeho případě jedná o setrvalý, chronický stav a do budoucna nelze předpokládat výraznější a trvalejší zlepšení, spíše lze očekávat progresi stavu. K námitkám doložil neurologická vyšetření MUDr. H. ze dne 8.7.2011 a MUDr. Ch. ze dne 11.7.2011. V rámci přezkumného řízení na základě podaných námitek žalovaná provedla přezkoumání zdravotního stavu žalobce, které bylo v rámci námitkového řízení hodnoceno podle kap. XIII, oddíl E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti činí 20%. Posudková lékařka navýšila míru poklesu pracovní schopnosti pro další zdravotní postižení o 10% na celkových 30%.

Na svém závěru setrvala i po zhodnocení lékařských neurologických nálezů ze dne 8.7 a 11.7.2011. Dle jejího názoru obě uvedená neurologická vyšetření jsou z posudkového hlediska bezvýznamná, neboť nebylo provedeno funkční vyšetření žalobce pro jeho zdravotní potíže, tj. vyšetření páteře a končetin. Na základě tohoto vyšetření pak námitky žalobce byly zamítnuty a rozhodnutí žalované I. stupně – ze dne 3.6.2011 potvrzeno.

Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ze dne 7.10.2011, kde namítal, že jeho zdravotní stav opětovně nebyl dostatečným způsobem přezkoumán a opětovně se odvolal na neurologická vyšetření ze dne 8.7 a 11.7.2011. Byl přesvědčen, že lze u něho prokázat, že se jedná o těžké postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořeného dráždění a trvalým funkčně významným neurologickým nálezem a že plní podmínky pro přiznání invalidity. Navrhl závěrem zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s.ř.s.).

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán PK MPSV ČR, pracoviště Brno dne 20.2.2012 za přítomnosti odborného neurologa s posudkovým závěrem, že k datu vydání napadeného rozhodnutí 5.8.2011 byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce byl poživitelem částečného invalidního důchodu od 7.2.2008. Při kontrole invalidity 17.5.2011 lékařka pověřená vypracováním posudku pro OSSZ Uherské Hradiště dospěla k závěru, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nešlo již o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) cit. zákona dle právní úpravy k 1.1.2010. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. Míra poklesu byla stanovena podle kap. XIII, oddíl E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 20%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla navýšena tato hodnota o 10% na celkových 30%, ale přesto žalobce neplnil podmínky ani pro přiznání invalidity I. stupně. Na základě tohoto hodnocení bylo vydáno rozhodnutí ze dne 3.6.2011, kterým byl odňat invalidní důchod žalobci od 18.7.2011. Na základě podaných námitek dne 2.8.2011 byl zdravotní stav žalobce přezkoumán LPS ČSSZ, pracoviště pro námitkové řízení Hodonín s výsledkem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30%. Na základě toho pak námitky žalobce zamítnuty a potvrzeno rozhodnutí ze dne 3.6.2011.

Soud pro účely soudního přezkumu vyžádal si od PK MPSV ČR v Brně odborný posudek, který byl vypracován 20.2.2012 a jednání této komise se žalobce zúčastnil. Posudková komise jednak přešetřila žalobce u jednání jednak vycházela z nálezu předložených žalobcem a citovaných v posudku PK a k jednání také si PK zapůjčila a prostudovala zdravotní dokumentaci praktické lékařky. Po přezkoumání a seznámení se se zdravotní a posudkovou dokumentací posudková komise konstatovala, že žalobce je vyučen automechanikem a pracoval v oboru, ale vykonával i jiná manuální povolání. Ve stávající době je v pracovní neschopnosti, před tím ze zdravotních důvodů vykonával jen administrativní práce ve firmě svého otce.

V popředí obtíží jsou chronické vertebrogenní algie, zejména v úseku bederním se šířením bolesti i do obou končetin. Obtíže jsou spíše trvalé, intenzita kolísá. Jedná se zejména o bolesti, které jsou provokovány fyzickou zátěží, delším sezením, ale objevují se i ve spánku. Prokazatelně je přítomno chronické postižení nervového kořene L5 vpravo provázené poruchou citu v distribuci daného kořene, dále jsou popisované iritace kořenu L4 oboustranně, přičemž v dokumentaci je odkaz na EMG, prokazující lehké postižení kořene L4 vpravo. Je podezření na instabilitu úseku L5/S1 (pátého bederního a prvního křížového obratle) při spina bifida (rozštěpu obratle) S1. V bederním úseku páteře je podstatněji narušena statika ve smyslu skoliózy s rotací obratlových těl (vybočení) a napřímením lordózy (bederní úsek není fyziologicky prohlý). Dynamika tohoto úseku páteře je narušena, dle aktuálního stavu toto narušení kolísá od lehkého po těžké. Statika páteře je narušena i v úseku hrudním, kde je rovněž přítomno vyrovnání lordózy a je přítomna skolióza (boční vybočení).

Nověji jsou popisované i bolesti krčního úseku, zde lze dle magnetické rezonance prokázat výhřez ploténky mezi pátým a šestým obratlem s tlakem do prostoru nervového kořene. Celkově je na páteři popisovaná osteopenie a je zvažována operace úseku L 5/S 1.

Po zlomenině pravého předloktí v roce 1998 je přítomna artróza a přetrvává lehce omezená hybnost zápěstí.

Na podkladě výše uvedené patologie lze konstatovat, že žalobce je nucen dodržovat režim vertebropatů, tedy zejména není schopen vykonávat práce fyzicky namáhavější a vykonávat práce v nefyziologických polohách těla. Výše objektivně popsána patologie připouští možnost klinických obtíží tak, jak je žalobce popisuje. Z posudkového hlediska jde o stav hraniční mezi invaliditou I. stupně a nepřiznáním invalidity, přičemž lze pro obě možnosti najít validní argumenty. Závěr LPS první instance nepřiznat invaliditu posudková komise nepovažuje za posudkovou chybu, jde pouze o odlišnost v posudkovém názoru, který posudková komise hodnotí jako příliš rigorózní.

Vzhledem k objektivně zjištěné patologii, dlouhodobosti a tíži obtíží považuje posudková komise stav za středně těžké funkční postižení páteře, kdy sice není přítomen funkčně významný neurologický deficit (ve smyslu ochrnutí či sfinkterových obtíží), je ale přítomno postižení více úseků páteře s trvalým středně těžkým statickým postižením páteře (bederního úseku, méně ostatních úseků), s insuficiencí svalového korzetu (dáno i konstitučně). Jako podstatné považuje PK za závažné snížení celkové výkonnosti při běžné zátěži a omezení řady denních aktivit, což dle názoru PK logicky vyplývá z objektivně zjištěné patologie a z celkového klinického průběhu.

Lze si jen obtížně představit, že žalobce by mohl na plný pracovní úvazek, bez podstatnějších úlev, vykonávat plnohodnotně práci automechanika či plnohodnotně vykonávat jinou manuální činnost s využitím dosaženého vzdělání, zkušeností, znalostí, což v menší míře platí i pro případné práce administrativního charakteru s nutností dlouhodobě setrvávat v určitých polohách těla, např. při práci s PC. V obou případech je nutné práci volit takovou, kde je možnost zachovat určitý specifický režim, což v běžném pracovním právním vztahu bez uznané invalidity lze dosáhnout jen ztíží a je i otázkou, zda při nárokování úlev by vůbec zaměstnání odpovídající jeho předchozím pozicím získal. Při nedodržení daného režimu lze důvodně předpokládat opakované dočasné pracovní neschopnosti a z dlouhodobého hlediska i zhoršení celkového zdravotního stavu.

Na podkladě výše uvedených důvodů posudková komise považuje funkční postižení páteře za středně těžké a celkovou výkonnost za závažně sníženou při běžném zatížení, což spolu s rizikem zhoršení zdravotního stavu při nedodržení režimu vertebropatů jsou v rozhodné skutečnosti, které, dle názoru PK jsou dostačující k přiznání invalidity I. stupně.

Závěrem PK konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položce 1, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti o 35%. Uvedený 35% zahrnuje i další

postižení zdravotního stavu a bere v úvahu omezenou možnost využívat dosaženého vzdělání, znalostí, a schopností.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., účinného od 1.1.2010 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle odst. druhého výše uvedeného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle odst. 4 výše uvedeného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 20.2.2012. Posudková komise hodnotila pokles pracovní schopnosti žalobce odlišně od posudkového názoru LPS první instance i v námitkovém řízení a zdůvodnila proč hodnotila tak, že pracovní pokles činil u žalobce 35%. Na podrobné zdůvodnění odkazuje soud tak jak bylo uvedeno výše. Bylo tedy prokázáno zhodnocením zdravotního stavu PK, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce plnil podmínky pro přiznání invalidity I. stupně.

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Podle § 78 odst. 1 věta první odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 5.8.2011 a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedený v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání alespoň invalidity I. stupně tak, jak ho před odnětím pobíral. Ze shora uvedeného posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 20.2.2012 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované žalobce byl invalidní, a to invaliditou I. stupně a proto žaloba byla podaná důvodně a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.8.2011 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle posudku PK MPSV ČR došlo u žalobce k poklesu míry pracovní schopnosti o 35%, tudíž byl invalidní invaliditou I. stupně v době odnětí dávky.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní invaliditou I. stupně ode dne odnětí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá v novém řízení rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. uznání invalidity od uvedeného data odnětí tj. od 18.7.2011 a obnoví z tohoto důvodu výplatu invalidního důchodu žalobci.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobce byl zastoupen advokátem a proto soud přiznal žalobci náklady soudního řízení ve výši 2.800,-Kč (3 hlavní úkony po 500,-Kč = 1.500,-Kč, 3x paušál po 300,-Kč = 900,-Kč, dále náhradu za ztrátu času za 4 půl hodiny po 100,-Kč = 400,-Kč, celkem tedy 2.800,-Kč), které byly přiznány podle vyhl.č. 177/1996 Sb., účinném od 1.9.2006 a zavázal žalovanou, aby tuto částku uhradila do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupce JUDr. Alena Plintovičové, advokátky AK Kyjov, Masarykovo nám. 11.

Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. dubna 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně